

آمادگی اسرائیل برای مرحله نهایی جنگ غزه

منابع آگاه اسرائیلی از چراغ سبز سطح سیاسی اسرائیل برای انتقال به مرحله آخر از جنگ غزه و موافقت نخست‌وزیر این رژیم به مشارکت تشکیلات خودگردان فلسطین در اداره نوار غزه خبر دادند. تلویزیون رژیم صهیونیستی روز گذشته گزارش داد که سطح سیاسی اسرائیل به ارتش اشغالگر چراغ سبز نشان داد تا به تدریج در طول ماه جاری به سمت مرحله سوم و نهایی جنگ غزه حرکت کند. براساس این گزارش، این تصمیم به دلیل پرورده تبادل آسرا و تشدید تنش در جبهه شمالی و با هدف دوری از گسترش دامنه جنگ جاری اتخاذ شده است. مرحله سوم شامل بقای نیروهای اشغالگر در محورهای نتساریم و فیلاذلفیا و سایر نقاط در نوار غزه خواهد بود تا در صورت عدم توافق مبادله آسرا، به فشار بر جنبش حماس در این مسیر ادامه دهند. بنیامین نتانیاو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی ادعا کرده که اسرائیل به پایان مرحله ناپودی توانمندی نظامی حماس نزدیک شده و به ناپودی آن ادامه خواهد داد.

قانون اساسی ارمنستان باید تغییر کند

رئیس جمهور آذربایجان امکان توافق میان باکو و ایروان را به «تغییر قانون اساسی ارمنستان» مشروط دانست. «الهام علی‌اف» رئیس‌جمهور آذربایجان در جریان پذیرش استوارنامه «کوبین هیملتون» سفیر جدید کانادا بیان کرد: «شرط اصلی توافق صلح، تغییر قانون اساسی ارمنستان است زیرا این قانون شامل ادعاهای ارضی علیه جمهوری آذربایجان است و تا زمانی که این تغییرات انجام نشود، توافقنامه صلح امضا نخواهد شد.» خبرگزاری «توران» به نقل از رئیس‌جمهور آذربایجان گزارش کرد: «ما می‌توانیم معاهده‌های صلح را دست‌کم براساس اصول اولیه طی ماه‌های آینده تکمیل کنیم.» علی‌اف در ادامه تأکید کرد: «البته همه اینها زمانی میسر می‌شود که قانون اساسی ارمنستان تغییر کند.» رئیس‌جمهور آذربایجان در بیانیه‌ای با اشاره به فعالیت‌های دیپلماتیک کشورش بیان کرد: «ما در حال تنوع بخشیدن به فعالیت‌های دیپلماتیک خود در سطح جهانی هستیم. هم‌چنین شراکت راهبردی میان ما و ۱۰ کشور اتحادیه اروپا وجود دارد و بیشتر این اسناد در زمان اشغال سرزمین‌های ما و زمانی که بحث توافق صلح میان آذربایجان و ارمنستان مطرح نبود، امضا شده است.»

سیاست‌های اتحادیه اروپا باید تغییر کند

نخست‌وزیر مجارستان، ویکتور اوربان، پس از آغاز ریاست دوره‌ای این کشور بر شورای اروپا هشدار داد که برای تقویت صلح، باید مواضع اتحادیه اروپا تغییر کند. اوربان در مصاحبه با یک شبکه تلویزیونی گفت: «اگر سیاست اتحادیه اروپا تغییر نیابد، خطر جنگ وجود دارد.» ریاست شورای اروپا از دور روز پیش به مجارستان رسیده است؛ کشوری که مخالف تحریم‌های غرب علیه روسیه به بهانه جنگ اوکراین است. هر یک از کشورهای عضو اتحادیه اروپا به مدت ۶ ماه ریاست شورای اروپا را برعهده می‌گیرند. نخست‌وزیر مجارستان در پاسخ به سوالی درباره وضع جاری اتحادیه اروپا گفت که در اتحادیه اروپا تغییراتی لازم است چراکه «یک مشکلی پیش آمده است». اتحادیه اروپا شامل سه رکن اصلی شورای اروپا، کمیسیون اروپا و پارلمان اروپا است که هر کدام وظایف خاص خود را دارند.

قبال چین احتمالاً قابل پیش‌بینی تر است، اما سازمان یافته‌تر اجرا می‌شود و شاید در بلندمدت تهدیدی بزرگ‌تر علیه پکن باشد. در مقابل، ظرفیت بالقوه ترامپ برای ایجاد هرج و مرج و زیاده‌روی می‌تواند فرصت‌هایی را برای چین ایجاد کند تا بر آمریکا غلبه کند اما بی‌ثباتی را که چین از آن می‌ترسد به بار خواهد آورد. در ماه مارس امسال، رویترز در گزارشی نوشت که سه مقام سابق ایالات متحده به آن‌ها گفته‌اند که سازمان سیا در سال ۲۰۱۹ تیمی راه‌اندازی کرد تا با هویت‌های جعلی روایت‌های منفی درباره شی‌جین‌پینگ در شبکه‌های اجتماعی منتشر کنند. انتقاد از طرح کمربند و جاده چین و طرح ادعاهایی مبنی بر مخفی کردن پول‌های به دست آمده از راه‌های غیرقانونی در خارج از کشور توسط اعضای حزب کمونیست از دیگر بخش‌های این پروژه بوده است. دو تن از این مقامات سابق گفتند که انتشار این روایات موجب شد دولت چین بخشی از منابع مالی خود را صرف تعقیب این شخصیت‌های جعلی و بستن راه نفوذ آن‌ها به شبکه‌های اجتماعی این کشور کند، در کشوری که اینترنت در آن تحت کنترل شدید دولت است.

خاور میانه آتش می‌گیرد

هر چند واشنگتن در دوره بایدن نتوانست بهبودی در وضعیت خاورمیانه ایجاد کند یا جنگ‌افروزی‌های اسرائیل را به‌عنوان یکی از عوامل اصلی بی‌ثباتی و تشنج در منطقه کنترل کند، با این وجود نگاهی به سیاست‌های ترامپ در خاورمیانه در فاصله سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱ ثابت می‌کند روی کار آمدن دوباره او می‌تواند به آزادی عمل بیشتر اسرائیل در جنگ‌افروزی منجر شود. هم‌زمان عربستان سعودی نیز دست خود را در پیگیری سیاست‌های جاه طلبانه محمد بن سلمان، حاکم دوفاکتوی این کشور بازتر خواهد دید. مهم‌ترین چالش برای ترامپ در خاورمیانه موضوع ایران است. روی کار آمدن ترامپ در موقعیتی که احتمال حرکت اعضای اروپایی برجام به سوی استفاده از مکانیسم ماشه وجود دارد به معنای افزایش قابل توجه فشارهای اقتصادی بر ایران، محدود شدن امکان فروش نفت و حتی افزایش خطر تقابل نظامی است.

ترامپ، اردیبهشت‌ماه درباره ایران گفت: «زمانی که من رئیس‌جمهور بودم، ایران ورشکست شده بود. به چین گفتم اگر از ایران نفت بخری با تو معامله نمی‌کنیم و تمام. من به همه کشورها در این مورد گفته‌ام. ایران ورشکسته بود و پولی برای تأمین مالی و الان ایران میلیاردها [پول] دارد و دوباره همه را تهدید می‌کند... من از اول با جنگ عراق مخالف بودم و گفتم به عراق نروید و اگر رفیقید نفت را نگه دارید و آنها رفتند و نفت را نگه نداشتند. ایران از انهدام ارتش ما در عراق سود برد و عراق تابع ایران شد. هزاران سال عراقی‌ها و ایرانی‌ها به نام‌های مختلف با هم می‌جنگیدند، به دلایل مذهبی و ما یکی از طرف‌ها را بمباران کردیم که عراق است و الان عراق در این هرج و مرج به ایران وابسته شده است.» این ادعاها یعنی سیاست فشار حداکثری او در دوره نخست ریاست جمهوری ترامپ خواهد یافت و بر خلاف آن دوره ایران ابزارهای زیادی (نظیر فرصت استفاده از شکاف میان اروپا و آمریکا) برای کنترل این فشار و مقابله سیاسی مؤثر با آن در اختیار ندارد. هر چند برخی در داخل مدعی هستند که «چیزی برای تحریم باقی نمانده» و آمریکا دیگر نمی‌تواند با این ابزار، فشارها علیه تهران را بیشتر کند اما خطر اسنپ‌پک که به معنای تبدیل شدن تحریم‌های یکجانبه آمریکا به تحریم‌های بین‌المللی است - و همچنین سختگیری بیشتر در اجرای تحریم‌هایی می‌تواند وضعیت را سخت‌تر کند.

خواهد شد.»
با توجه به موانع حقوقی پیش روی رئیس‌جمهور آمریکا، از جمله قانون دفاع ملی سال ۲۰۲۴، تحقق چنین امری بعید به نظر می‌رسد چراکه خروج از ناتو را مشروط به تصویب رای دوسوم سناتورهای می‌کند و دستیابی به چنین اجماعی در سنا با توجه به آرایش سیاسی این مجلس بسیار دور از انتظار است. با این حال، حتی اگر ترامپ نتواند به‌طور قانونی از ناتو خارج شود، اقدامات او می‌تواند ناتو را به‌طور قابل توجهی تضعیف کند و کارایی این ائتلاف را در برابر تهدیدهای بین‌المللی از بین ببرد. خارج کردن نیروهای آمریکایی از اروپا یا اعلام عدم تعهد به ماده ۵ می‌تواند چنین تأثیری بگذارد.

نگرانی اروپا البته به موضوعاتی مثل اوکراین و ائتلاف ناتو محدود نمی‌شود و آن‌ها معتقدند سیاست‌های اقتصادی ترامپ و تغییر در تعرفه‌های وارداتی می‌تواند اقتصاد اروپا را دچار مشکل کند.

هر چند واشنگتن در دوره بایدن نتوانست بهبودی در وضعیت خاورمیانه ایجاد کند

بی‌ثباتی و تشنج در منطقه کنترل کند، با این وجود نگاهی به سیاست‌های ترامپ در خاورمیانه در فاصله سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱ ثابت می‌کند روی کار آمدن دوباره او می‌تواند به آزادی عمل بیشتر اسرائیل در جنگ‌افروزی منجر شود. هم‌زمان عربستان سعودی نیز دست خود را در پیگیری سیاست‌های جاه طلبانه محمد بن سلمان، حاکم دوفاکتوی این کشور بازتر خواهد دید. مهم‌ترین چالش برای ترامپ در خاورمیانه موضوع ایران است. روی کار آمدن ترامپ در موقعیتی که احتمال حرکت اعضای اروپایی برجام به سوی استفاده از مکانیسم ماشه وجود دارد به معنای افزایش قابل توجه فشارهای اقتصادی بر ایران، محدود شدن امکان فروش نفت و حتی افزایش خطر تقابل نظامی است.

ترامپ، اردیبهشت‌ماه درباره ایران گفت: «زمانی که من رئیس‌جمهور بودم، ایران ورشکست شده بود. به چین گفتم اگر از ایران نفت بخری با تو معامله نمی‌کنیم و تمام. من به همه کشورها در این مورد گفته‌ام. ایران ورشکسته بود و پولی برای تأمین مالی و الان ایران میلیاردها [پول] دارد و دوباره همه را تهدید می‌کند... من از اول با جنگ عراق مخالف بودم و گفتم به عراق نروید و اگر رفیقید نفت را نگه دارید و آنها رفتند و نفت را نگه نداشتند. ایران از انهدام ارتش ما در عراق سود برد و عراق تابع ایران شد. هزاران سال عراقی‌ها و ایرانی‌ها به نام‌های مختلف با هم می‌جنگیدند، به دلایل مذهبی و ما یکی از طرف‌ها را بمباران کردیم که عراق است و الان عراق در این هرج و مرج به ایران وابسته شده است.» این ادعاها یعنی سیاست فشار حداکثری او در دوره نخست ریاست جمهوری ترامپ خواهد یافت و بر خلاف آن دوره ایران ابزارهای زیادی (نظیر فرصت استفاده از شکاف میان اروپا و آمریکا) برای کنترل این فشار و مقابله سیاسی مؤثر با آن در اختیار ندارد. هر چند برخی در داخل مدعی هستند که «چیزی برای تحریم باقی نمانده» و آمریکا دیگر نمی‌تواند با این ابزار، فشارها علیه تهران را بیشتر کند اما خطر اسنپ‌پک که به معنای تبدیل شدن تحریم‌های یکجانبه آمریکا به تحریم‌های بین‌المللی است - و همچنین سختگیری بیشتر در اجرای تحریم‌هایی می‌تواند وضعیت را سخت‌تر کند.

ترامپ، اردیبهشت‌ماه درباره ایران گفت: «زمانی که من رئیس‌جمهور بودم، ایران ورشکست شده بود. به چین گفتم اگر از ایران نفت بخری با تو معامله نمی‌کنیم و تمام. من به همه کشورها در این مورد گفته‌ام. ایران ورشکسته بود و پولی برای تأمین مالی و الان ایران میلیاردها [پول] دارد و دوباره همه را تهدید می‌کند... من از اول با جنگ عراق مخالف بودم و گفتم به عراق نروید و اگر رفیقید نفت را نگه دارید و آنها رفتند و نفت را نگه نداشتند. ایران از انهدام ارتش ما در عراق سود برد و عراق تابع ایران شد. هزاران سال عراقی‌ها و ایرانی‌ها به نام‌های مختلف با هم می‌جنگیدند، به دلایل مذهبی و ما یکی از طرف‌ها را بمباران کردیم که عراق است و الان عراق در این هرج و مرج به ایران وابسته شده است.» این ادعاها یعنی سیاست فشار حداکثری او در دوره نخست ریاست جمهوری ترامپ خواهد یافت و بر خلاف آن دوره ایران ابزارهای زیادی (نظیر فرصت استفاده از شکاف میان اروپا و آمریکا) برای کنترل این فشار و مقابله سیاسی مؤثر با آن در اختیار ندارد. هر چند برخی در داخل مدعی هستند که «چیزی برای تحریم باقی نمانده» و آمریکا دیگر نمی‌تواند با این ابزار، فشارها علیه تهران را بیشتر کند اما خطر اسنپ‌پک که به معنای تبدیل شدن تحریم‌های یکجانبه آمریکا به تحریم‌های بین‌المللی است - و همچنین سختگیری بیشتر در اجرای تحریم‌هایی می‌تواند وضعیت را سخت‌تر کند.

ترامپ، اردیبهشت‌ماه درباره ایران گفت: «زمانی که من رئیس‌جمهور بودم، ایران ورشکست شده بود. به چین گفتم اگر از ایران نفت بخری با تو معامله نمی‌کنیم و تمام. من به همه کشورها در این مورد گفته‌ام. ایران ورشکسته بود و پولی برای تأمین مالی و الان ایران میلیاردها [پول] دارد و دوباره همه را تهدید می‌کند... من از اول با جنگ عراق مخالف بودم و گفتم به عراق نروید و اگر رفیقید نفت را نگه دارید و آنها رفتند و نفت را نگه نداشتند. ایران از انهدام ارتش ما در عراق سود برد و عراق تابع ایران شد. هزاران سال عراقی‌ها و ایرانی‌ها به نام‌های مختلف با هم می‌جنگیدند، به دلایل مذهبی و ما یکی از طرف‌ها را بمباران کردیم که عراق است و الان عراق در این هرج و مرج به ایران وابسته شده است.» این ادعاها یعنی سیاست فشار حداکثری او در دوره نخست ریاست جمهوری ترامپ خواهد یافت و بر خلاف آن دوره ایران ابزارهای زیادی (نظیر فرصت استفاده از شکاف میان اروپا و آمریکا) برای کنترل این فشار و مقابله سیاسی مؤثر با آن در اختیار ندارد. هر چند برخی در داخل مدعی هستند که «چیزی برای تحریم باقی نمانده» و آمریکا دیگر نمی‌تواند با این ابزار، فشارها علیه تهران را بیشتر کند اما خطر اسنپ‌پک که به معنای تبدیل شدن تحریم‌های یکجانبه آمریکا به تحریم‌های بین‌المللی است - و همچنین سختگیری بیشتر در اجرای تحریم‌هایی می‌تواند وضعیت را سخت‌تر کند.

خواهد شد.»
با توجه به موانع حقوقی پیش روی رئیس‌جمهور آمریکا، از جمله قانون دفاع ملی سال ۲۰۲۴، تحقق چنین امری بعید به نظر می‌رسد چراکه خروج از ناتو را مشروط به تصویب رای دوسوم سناتورهای می‌کند و دستیابی به چنین اجماعی در سنا با توجه به آرایش سیاسی این مجلس بسیار دور از انتظار است. با این حال، حتی اگر ترامپ نتواند به‌طور قانونی از ناتو خارج شود، اقدامات او می‌تواند ناتو را به‌طور قابل توجهی تضعیف کند و کارایی این ائتلاف را در برابر تهدیدهای بین‌المللی از بین ببرد. خارج کردن نیروهای آمریکایی از اروپا یا اعلام عدم تعهد به ماده ۵ می‌تواند چنین تأثیری بگذارد.

نگرانی اروپا البته به موضوعاتی مثل اوکراین و ائتلاف ناتو محدود نمی‌شود و آن‌ها معتقدند سیاست‌های اقتصادی ترامپ و تغییر در تعرفه‌های وارداتی می‌تواند اقتصاد اروپا را دچار مشکل کند.

هر چند واشنگتن در دوره بایدن نتوانست بهبودی در وضعیت خاورمیانه ایجاد کند

بی‌ثباتی و تشنج در منطقه کنترل کند، با این وجود نگاهی به سیاست‌های ترامپ در خاورمیانه در فاصله سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱ ثابت می‌کند روی کار آمدن دوباره او می‌تواند به آزادی عمل بیشتر اسرائیل در جنگ‌افروزی منجر شود. هم‌زمان عربستان سعودی نیز دست خود را در پیگیری سیاست‌های جاه طلبانه محمد بن سلمان، حاکم دوفاکتوی این کشور بازتر خواهد دید. مهم‌ترین چالش برای ترامپ در خاورمیانه موضوع ایران است. روی کار آمدن ترامپ در موقعیتی که احتمال حرکت اعضای اروپایی برجام به سوی استفاده از مکانیسم ماشه وجود دارد به معنای افزایش قابل توجه فشارهای اقتصادی بر ایران، محدود شدن امکان فروش نفت و حتی افزایش خطر تقابل نظامی است.

ترامپ، اردیبهشت‌ماه درباره ایران گفت: «زمانی که من رئیس‌جمهور بودم، ایران ورشکست شده بود. به چین گفتم اگر از ایران نفت بخری با تو معامله نمی‌کنیم و تمام. من به همه کشورها در این مورد گفته‌ام. ایران ورشکسته بود و پولی برای تأمین مالی و الان ایران میلیاردها [پول] دارد و دوباره همه را تهدید می‌کند... من از اول با جنگ عراق مخالف بودم و گفتم به عراق نروید و اگر رفیقید نفت را نگه دارید و آنها رفتند و نفت را نگه نداشتند. ایران از انهدام ارتش ما در عراق سود برد و عراق تابع ایران شد. هزاران سال عراقی‌ها و ایرانی‌ها به نام‌های مختلف با هم می‌جنگیدند، به دلایل مذهبی و ما یکی از طرف‌ها را بمباران کردیم که عراق است و الان عراق در این هرج و مرج به ایران وابسته شده است.» این ادعاها یعنی سیاست فشار حداکثری او در دوره نخست ریاست جمهوری ترامپ خواهد یافت و بر خلاف آن دوره ایران ابزارهای زیادی (نظیر فرصت استفاده از شکاف میان اروپا و آمریکا) برای کنترل این فشار و مقابله سیاسی مؤثر با آن در اختیار ندارد. هر چند برخی در داخل مدعی هستند که «چیزی برای تحریم باقی نمانده» و آمریکا دیگر نمی‌تواند با این ابزار، فشارها علیه تهران را بیشتر کند اما خطر اسنپ‌پک که به معنای تبدیل شدن تحریم‌های یکجانبه آمریکا به تحریم‌های بین‌المللی است - و همچنین سختگیری بیشتر در اجرای تحریم‌هایی می‌تواند وضعیت را سخت‌تر کند.

خواهد شد.»
با توجه به موانع حقوقی پیش روی رئیس‌جمهور آمریکا، از جمله قانون دفاع ملی سال ۲۰۲۴، تحقق چنین امری بعید به نظر می‌رسد چراکه خروج از ناتو را مشروط به تصویب رای دوسوم سناتورهای می‌کند و دستیابی به چنین اجماعی در سنا با توجه به آرایش سیاسی این مجلس بسیار دور از انتظار است. با این حال، حتی اگر ترامپ نتواند به‌طور قانونی از ناتو خارج شود، اقدامات او می‌تواند ناتو را به‌طور قابل توجهی تضعیف کند و کارایی این ائتلاف را در برابر تهدیدهای بین‌المللی از بین ببرد. خارج کردن نیروهای آمریکایی از اروپا یا اعلام عدم تعهد به ماده ۵ می‌تواند چنین تأثیری بگذارد.

نگرانی اروپا البته به موضوعاتی مثل اوکراین و ائتلاف ناتو محدود نمی‌شود و آن‌ها معتقدند سیاست‌های اقتصادی ترامپ و تغییر در تعرفه‌های وارداتی می‌تواند اقتصاد اروپا را دچار مشکل کند.

هر چند واشنگتن در دوره بایدن نتوانست بهبودی در وضعیت خاورمیانه ایجاد کند

بی‌ثباتی و تشنج در منطقه کنترل کند، با این وجود نگاهی به سیاست‌های ترامپ در خاورمیانه در فاصله سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱ ثابت می‌کند روی کار آمدن دوباره او می‌تواند به آزادی عمل بیشتر اسرائیل در جنگ‌افروزی منجر شود. هم‌زمان عربستان سعودی نیز دست خود را در پیگیری سیاست‌های جاه طلبانه محمد بن سلمان، حاکم دوفاکتوی این کشور بازتر خواهد دید. مهم‌ترین چالش برای ترامپ در خاورمیانه موضوع ایران است. روی کار آمدن ترامپ در موقعیتی که احتمال حرکت اعضای اروپایی برجام به سوی استفاده از مکانیسم ماشه وجود دارد به معنای افزایش قابل توجه فشارهای اقتصادی بر ایران، محدود شدن امکان فروش نفت و حتی افزایش خطر تقابل نظامی است.

ترامپ، اردیبهشت‌ماه درباره ایران گفت: «زمانی که من رئیس‌جمهور بودم، ایران ورشکست شده بود. به چین گفتم اگر از ایران نفت بخری با تو معامله نمی‌کنیم و تمام. من به همه کشورها در این مورد گفته‌ام. ایران ورشکسته بود و پولی برای تأمین مالی و الان ایران میلیاردها [پول] دارد و دوباره همه را تهدید می‌کند... من از اول با جنگ عراق مخالف بودم و گفتم به عراق نروید و اگر رفیقید نفت را نگه دارید و آنها رفتند و نفت را نگه نداشتند. ایران از انهدام ارتش ما در عراق سود برد و عراق تابع ایران شد. هزاران سال عراقی‌ها و ایرانی‌ها به نام‌های مختلف با هم می‌جنگیدند، به دلایل مذهبی و ما یکی از طرف‌ها را بمباران کردیم که عراق است و الان عراق در این هرج و مرج به ایران وابسته شده است.» این ادعاها یعنی سیاست فشار حداکثری او در دوره نخست ریاست جمهوری ترامپ خواهد یافت و بر خلاف آن دوره ایران ابزارهای زیادی (نظیر فرصت استفاده از شکاف میان اروپا و آمریکا) برای کنترل این فشار و مقابله سیاسی مؤثر با آن در اختیار ندارد. هر چند برخی در داخل مدعی هستند که «چیزی برای تحریم باقی نمانده» و آمریکا دیگر نمی‌تواند با این ابزار، فشارها علیه تهران را بیشتر کند اما خطر اسنپ‌پک که به معنای تبدیل شدن تحریم‌های یکجانبه آمریکا به تحریم‌های بین‌المللی است - و همچنین سختگیری بیشتر در اجرای تحریم‌هایی می‌تواند وضعیت را سخت‌تر کند.

